

et hoc est esse quod explicat diffinitio in qua non cadit aliquid de accidentibus sed ea sola que vel sunt rei essentia siue substantia. Unde et ratio substantie notata est vera diffinitio quam explicatio est ipsius substantiae integra ac pura absque admissione vel additione alicuius ex accidentibus et notata est substantia propter hoc quod stat sub tota illa veritate accircumvestitione accidentium sustinens eam aliquem caderet in non esse propter quod et accidentes nominatum est tanquam ad substantiam cadens querens in initio ei et sustentari ab ea tanquam per se subsistere non valens vel dictum est accidentes quasi ad non esse accidentes quantum in se est. hoc est quantum est in natura accidentalitatis tanquam per se hoc est propria firmitate secundum naturali subsistere non valens. Quinto modo dicitur veritas esse creatoris siue ipse creator et omne aliud compatiens ipsius dicitur falsitas sicut dixit Aristoteles in libro metaphysico: dicentes unum esse solum cui nulla est causa et illud est veritas omnis aut aliud est possibile esse et illud est falsitas vel vanitas et intentionis ista similis est aliquatenus unius ex precedentibus intentionibus. Causa autem in hoc est quoniam quemadmodum non dicitur verum argenti quod exterius solummodo argentum est neque symea vel pylosus dicitur homo quod exterius homo est tamen interius aut brutum. Sic unumquodque eorum que sunt per creatorum est exterius tamen est et aforis habens esse de formis et aduenticitum quoniam sicut declaratum est tibi in prima parte totius sapientialis ac divinalis magisterij esse quod predicatur per hoc verbum est et hoc est esse quod unumquodque est hoc inquit esse de unoque; alioque dicitur accidentaliter siue secundum participationem de solo autem creatorum dicimus essentialiter siue secundum essentiam aut secundum substantiam ab omni quippe alio est separabile actu vel ratione siue intellectu a creatorum vero solo nullo modo, rurum separabile est aliquem esset ei acquisitioni vel aduenticitum huiusmodi aut impossibilitas manifesta est quod si esset ei acquisitioni aut esset ei acquisitioni a se vel ab alio et ita vel esset causa sui esse vel causabili et ita nec esset principium nec principium et non optet ut psequeatur hic destructio erroris istius de quo est nbi in pronominato tractatu plenissima certitudo. Quia igitur omnis aliud a creatorum exterius tamen est hoc est esse formans et aduenticio utpote accidentaliter Solus autem creator intus vel potius intime Denito falsum ens dicitur omnis aut aliud aut falsitas. Solus autem creator verum siue vere gna et verus autem veritas. Inquit modi aut

et exemplū conuenientissimū ē in aere lumi-
nato siue lucidato falso em̄ lucidi? siue in-
cens compatione solis dicēdus ē et mar-
me cōpatione lucis solarī q̄ eēcialit̄ lur-
est et eius eē lucere. Sexta vero intētio ve-
ri et veritatis qua vera dicūtur enūciata
vere enūciationis et hoc vt ait Auicenna
ē adequatio orationis et rerū id ē affirma-
tionis et negationis et intelligendū ē i ser-
mone auicenne q̄ orationē vocat tam ex-
teriorē scriptam scilicet vel vocalē q̄; spūia-
lem siue intellectualē. Siue autē dicas eō
tionē siue equalitatē siue similitudinē no-
refert q̄stū ad intentionē auicenne. Uerū
igr̄ ē scđm hanc intentionē adequatu; ut
dixi siue affirmationi vel negationi et ista
adequatio ē non scđm vniū tēpus tñm imo
scđm om̄e et extenditur etiā in eternitate;
oratio igr̄ vera ē q̄ d̄: eē qđ ē aut nō eē qđ
nō ē vlt̄ fuisse qđ fuit vlt̄ nō fuisse qđ nō fuit
et similiter se habet de futuro. Debes etiā
scire hoc quia non ē enūciatio alicui? enū-
ciabilis que vel aliud aut plus aut min-
aut aliter quolibet modoru; asserit vel ne-
gat quā habeat vel contineat ip̄m enūci-
abile et hec ē similitudo vel equalitas vel
adequatio quā intendit auicenna siue di-
cas conuenientiā siue concordia inter ip̄m
enūciabile et suam orationem vel negati-
onem suam inquā sicut ei posui tibi prius
hoc ip̄a conuenientia vel concordia enū-
ciabilis et enūciationis. Ueritas est vtri-
usq; et contrarium siue p̄uatio illius ē fal-
sitas vtriusq;. Uerum igitur est enūci-
able qđ a sua affirmatione vel negatione
disconuenit vel discordat. Unde manifestū
est q̄ veritas et falsitas scđm intentio-
nes istas velut respectus sunt aut compa-
tiones compositionū atq; divisionum ad
affirmationes et negationes suas et veri-
tas atq; falsitas affirmationum et negati-
onum comparatiōes sunt siue relationes
aut respectus ad compositiones et divisiones
rerum quas significant. alibi autem
declaratum est tibi per me quia compara-
tiones et relationes nec addunt nec minu-
unt rebus in semetip̄sis nec ponunt aliquid
in illis neq; cōparatiū aut relatū q̄ hoc qđ
est comparatum aut relatū nō habet ali-
quid in se sed b; aliquid ad se vel sibi. Si in
dictū vel significatiū app̄benſu; cogitatiū
amatū per hoc qđ significatiū cogitatum
aut app̄benſum aut amatū nō habet aliquid
in se nec iste dispositiōes seu compa-